

31 Οκτωβρίου, 1990

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΣΕΒΑΣΤΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 247/89).

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Θέση Λειτουργού Βιομηχανίας Α (Τακτικός Προϋπολογισμός) Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας — Τμηματική Επιτροπή — Αξιολόγηση υποψηφίων — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Αιτήτρια και ενδιαφερόμενο μέρος περίπου ίσοι σε αξία — Κατοχή από την αιτήτρια ακαδημαϊκών προσόντων που δεν περιλαμβάνονταν στο σχέδιο υπηρεσίας ούτε αποτελούσαν πλεονέκτημα σύμφωνα με αυτό — Εφαρμοστές αρχές ως προς τη βαρύτητα και τη συνάφειά τους με τα καθήκοντα της θέσης — Συστάσεις προϊσταμένου υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους το
- 10 ολοίο υπερείχε σε αρχαιότητα έναντι της αιτήτριας, κατά 5 1/2 περίπου χρόνια — Αποτυχία της αιτήτριας να αποδείξει έκδηλη υπεροχή — Η επίδικη απόφαση κρίθηκε εύλογα επιτρεπτή και επικυρώθηκε.
- 15 Αίτηση ακυρώσεως — Αντικείμενο — Παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας — Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Μη επιλογή της αιτήτριας — Δεν αποτελεί παράλειψη μέσα στην έννοια του πιο πάνω Άρθρου του Συντάγματος.
- 20 Λέξεις και Φράσεις — "Πείρα" και "Υπηρεσία" στη δημόσια υπηρεσία — Δεν έχουν ταυτόσημη έννοια — Η πείρα μπορεί να αποκτηθεί και εκτός κυβερνητικής υπηρεσίας.
- 25 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Γενική και επί μέρους βαθμολογία — Σημασία έχει η γενική βαθμολογία αναφορικά με τον καθορισμό της αξίας των υποψηφίων.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Η αρχαιότητα σύμφωνα με το εν ισχύει νομικό καθεστώς κατά το χρόνο της προαγωγής, υπολογίζεται από της στιγμής της έστω και προσωρινής πρόσληψης — Άρθρο 46.1 του Νόμου (Ν.33/1967) όπως τροποποιήθηκε.

5

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά με τη δική του κρίση την κρίση της ΕΔΥ, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου, εκτός αν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του προαχθέντος υποψηφίου.

10

Η αιτήτρια καταχώρησε την παρούσα προσφυγή κατά της προβαλλόμενης απόφασης.

Οι επί μέρους εισηγήσεις της αναφορικά με την ουσία της προσφυγής συνοψίζονται ως εξής: Τόσο η σύσταση του ενδιαφερόμενου μέρους από το διευθυντή όσο και η τελική επιλογή του για προαγωγή από την ΕΔΥ ήταν αποτέλεσμα πλάνης περί τα πράγματα και ελλειπούς έρευνας.

15

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι:

1. Σύμφωνα με τη σχετική νομολογία για σκοπούς διακρίβωσης της αξίας των υποψηφίων, εκείνο που μετρά είναι η γενική και όχι η επί μέρους βαθμολογία. Ως εκ τούτου η ελαφρά υπεροχή της αιτήτριας στην επί μέρους βαθμολογία δεν την καθιστά υπέρτερη σε αξία έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

25

2. Η κατοχή ακαδημαϊκών προσόντων πέραν εκείνων που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας και τα οποία δεν αποτελούν πλεονέκτημα σύμφωνα με αυτό, δεν αποτελούν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή με τη γνωστή έννοια που η νομολογία έχει προσδώσει στη φράση αυτή. Αποτελούν όμως στοιχείο που πρέπει να συνεκτιμηθεί και αυτό τους προσδίδει κάποια βαρύτητα η οποία μεγαλώνει ανάλογα με την έκταση της συνάφειάς τους με τα καθήκοντα της θέσης. Ο βαθμός της βαρύτητας που πρέπει να δοθεί σε κάθε περίπτωση, εμπίπτει εντός των ορίων της διακριτικής ευχέρειας του διορίζοντος οργάνου για αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και εφόσο δε σημειώθηκε υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής του ευχέρειας, το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, έστω και αν η δική του εκτίμηση θα ήταν διαφορετική. Η διαπίστωση του βαθμού συνάφειας των συγκεκριμένων ακαδημαϊκών προσόντων με τα καθήκοντα της θέσης, είναι θέμα πραγματικό. Το βάρος αποδείξεως βρίζεται

30

35

40

στον υποψήφιο που προβάλλει τον ισχυρισμό για ύπαρξη άμεσης συνάφειας των ακαδημαϊκών του προσόντων, με τα καθήκοντα της θέσης. Στην παρούσα περίπτωση δεν έχει αποδειχθεί ότι τα προσόντα της αιτήτριας δε λήφθηκαν επαρκώς υπ' όψιν.

5

3. Η αρχαιότητα υπολογίζεται με βάση τις πρόνοιες του Άρθρου 46(1) του Νόμου του 1967 (Ν.33/67), όπως τροποποιήθηκε από το Άρθρο 5 του Νόμου του 1983 (Ν.10/83). Εφόσο με βάση την πιο πάνω νομοθετική πρόνοια, δεν έχει σημασία αν η θέση κατέχεται μόνιμα ή προσωρινά, η αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους υπολογίζεται από την 1.12.78 όταν διορίστηκε στην προσωρινή θέση Βοηθού Βιομηχανικού Λειτουργού. Ως εκ τούτου υπερέχει σε αρχαιότητα κατά 5 1/2 περίπου χρόνια έναντι της αιτήτριας, η οποία διορίστηκε την 1.6.84.

10

15

4. Η αιτήτρια απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή με την έννοια που αποδόθηκε στη φράση αυτή από τη νομολογία.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Πετούσης ν. Α.Η.Κ. (Αρ. 1) (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1230,

25

Χατζηχαμπής ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1947,

Lewis ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1253,

30

Republic and Another ν. Roussos (1987) 3(B) C.L.R. 1217,

Hadjiioannou ν. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041,

Papadopoulos ν. Public Service Commission (1985) 3(A) C.L.R. 405,

35

Χατζηρούσος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2123,

Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098,

Hadjisavva ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

40

Michaelides and Another ν. Republic (1987) 3(C) C.L.R. 2170,

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Λειτουργού Βιομηχανίας Α΄ (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας, αντί της αιτήτριας. 5

A. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

A. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους Καθ' ων η αίτηση. 10

Γ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult. 15

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή της αυτή η Αιτήτρια Πηνελόπη Σεβαστίδου προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως η ΕΔΥ) με την οποία το Ενδιαφερόμενο Μέρος Βασίλης Λάμπρου προήχθηκε στη θέση Λειτουργού Βιομηχανίας Α (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας, από τις 15 Φεβρουαρίου 1989 αντί της Αιτήτριας. 20

-- Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε στις 30 Ιανουαρίου 1989 και δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 31 Μαρτίου 1989. Η επίδικη θέση είναι θέση προαγωγής και για τους σκοπούς της πλήρωσής της είχε συσταθεί Τμηματική Επιτροπή η οποία σύστησε για προαγωγή τέσσερις υποψηφίους περιλαμβανομένων της Αιτήτριας και του Ενδιαφερόμενου Μέρους. Πριν κάμει την τελική επιλογή του καταλληλότερου κατά την κρίση της υποψηφίου, η ΕΔΥ άκουσε τις απόψεις του Γενικού Διευθυντή του Τμήματος ο οποίος είπε ότι, αφού έλαβε υπόψη τα τρία κριτήρια, συστήνει για προαγωγή το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Πρόσθεσε, εντούτοις, ότι η Αιτήτρια είναι εξίσου πάρα πολύ καλή λειτουργός αλλά λαμβανομένης υπόψη της αρχαιότητας του Ενδιαφερόμενου Μέρους συστήνει αυτό. Στη συνέχεια η ΕΔΥ ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και κατέληξε στην προαγωγή του Ενδιαφερόμενου Μέρους με απόφαση που λήφθηκε κατά πλειοψηφία τεσσάρων ψήφων υπέρ του Ενδιαφερόμενου Μέρους και μιας ψήφου υπέρ της Αιτήτριας. Το απόσπασμα από το Πρακτικό της ΕΔΥ ημερομηνίας 30 Ιανουαρίου 1988 (Παράρτημα 6 στην Ένσταση) που ακολουθεί αντικατοπτρίζει την προσέγγιση και τις ενέργειες της ΕΔΥ κατά τον ουσιώδη χρόνο. 25
30
35
40

5 "Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή.

10 Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους. Ενδεικτικά, αναφέρονται οι Εκθέσεις τους στα δύο τελευταία χρόνια:

Λάμπρου Βασίλειος: 1987 "Ε" (8-4-0)
1988 "Ε" (10-2-0)

15 Σεβαστίδου Πηνελόπη: 1987 "Ε" (9-3-0)
1988 "Ε" (11-1-0)

20 Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων, καθώς και την αρχαιότητά τους, η οποία φαίνεται στον ενώπιόν της κατάλογο των υποψηφίων.

25 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία και με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), έκρινε κατά πλειοψηφία τεσσάρων (του Προέδρου και των κ.κ. Ξενοπούλου, Παπαξενοφώντος και Χ"Προδρόμου) έναντι ενός (του κ. Χριστοδουλίδη) ότι ο Βασίλειος ΛΑΜΠΡΟΥ υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη (Τακ. Προϋπ.) θέση Λειτουργού Βιομηχανίας Α', Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας, από 15.2.89.

30 Ο κ. Χριστοδουλίδης, διαφωνώντας με την απόφαση της πλειοψηφίας, έκρινε ως καλύτερη για επιλογή τη Σεβαστίδου ενόψει των σαφώς υπέρτερων προσόντων της."

35 Οι λόγοι που προβάλλει η Αιτήτρια για την ακύρωση της πιο πάνω απόφασης είναι οι ακόλουθοι:

40 "α. Η απόφαση πάσχει γιατί δεν πραγματοποιήθηκε η αρχή της προαγωγής του καλύτερου από τους διαθέσιμους υποψηφίους.

β. Η απόφαση λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα.

γ. Η απόφαση λήφθηκε κατά διαδικασία που προηγήθηκε που πάσχει νομικά γιατί στηρίχτηκε σε γεγονότα που δεν έπρεπε

- να ληφθούν υπόψη και/ή σε ενέργειες έξω από την όλη αρμοδιότητα της Ε.Δ.Υ. και/ή του Τμηματάρχη και/ή αντίθετα στο Νόμο.
- δ. Η απόφαση είναι προϊόν αλλότριου σκοπού και παραβιάζει κερτημένα δικαιώματα της αιτήτριας, τους κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης. 5
- ε. Η απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί τα πράγματα και το Νόμο. 10
- στ. Η απόφαση παραγνώρισε τις ειδικές γνώσεις, και τα προσόντα της αιτήτριας και την εξαιρετη προσφορά της.
- ζ. Η απόφαση είναι αναιτιολόγητη ή στερείται της δέουσας αιτιολογίας." 15
- Στους ίδιους πιο πάνω λόγους η Αιτήτρια βασιίζει και άλλη αξίωσή της (θεραπεία αρ. 2) για "Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η άρνηση και/ή παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να προάξει την αιτήτρια στη μόνιμη θέση Λειτουργού Βιομηχανίας Α', Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας, είναι άκυρη, παράνομη και πως ότι παραλήφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί". 20
- Η αξίωση της Αιτήτριας για την πιο πάνω θεραπεία αρ. 2 απορρίπτεται για δύο λόγους. Πρώτο, θεωρώ ότι έχει εγκαταληφθεί από την Αιτήτρια εφόσον ο ευπαίδευτος δικηγόρος της δεν έχει καθόλου αναφερθεί σ' αυτή στις γραπτές του αγορεύσεις. Και δεύτερο, στη συγκεκριμένη περίπτωση η αξίωση αυτή είναι εξ αρχής καταδικασμένη σε αποτυχία ενόψει του γεγονότος ότι η προσβαλλόμενη παράλειψη δεν αναφέρεται σε ενέργεια στην οποία η Διοίκηση έχει κατά Νόμο καθήκον να προβεί. Το θέμα καλύπτουν πλήρως δύο πρόσφατες αποφάσεις μου* στις οποίες γίνεται αναφορά σε προγενέστερη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Δεν επιβάλλεται, υπό τας περιστάσεις, να αιτιολογήσω εκτενέστερα τη συνοπτική απόρριψη της αξίωσης της Αιτήτριας αναφορικά με τη θεραπεία αρ. 2 της αίτησης. Αρκεί να πω ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, η μη επιλογή της αιτήτριας για προαγωγή δεν αποτελεί "παράλειψη" εν τη εννοία του άρθρου 146 του Συντάγματος και δεν υπόκειται, ως εκ τούτου, σε δικαστικό έλεγχο. 30 35 40
- Αναφορικά με τη θεραπεία αρ. 1 που αξιώνει η Αιτήτρια, η θέ-

* *Πετούσης ν. Α.Η.Κ.* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1230 και *Χατζηχαμηλής ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1947.

ση της Ε.Δ.Υ. όπως και του Ενδιαφερόμενου Μέρους είναι ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε κατά τρόπο καθόλα νόμιμο μέσα στα πλαίσια ορθής άσκησης της διακριτικής ευχέρειας της Ε.Δ.Υ. και ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί εφόσον η Αιτήτρια δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους. Επιπρόσθετα, το Ενδιαφερόμενο Μέρος εγείρει προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενο ότι η Αιτήτρια στερείται του απαραίτητου έννομου συμφέροντος εφόσον, παρά το περί αντιθέτου εύρημα της Τμηματικής Επιτροπής και της Ε.Δ.Υ., η Αιτήτρια δεν έχει την απαιτούμενη πενταετή τουλάχιστο πείρα σε θέματα που αφορούν την ανάπτυξη της βιομηχανίας, όπως ρητά απαιτεί το Σχέδιο Υπηρεσίας της υπό πλήρωση θέσης.

Επειδή η Αιτήτρια δε νομιμοποιείται στην καταχώρηση της προσφυγής εκτός αν φανεί ότι δικό της έννομο συμφέρον έχει επηρεασθεί δυσμενώς από την επίδικη πράξη, επιβάλλεται να εξετάσω την προδικαστική ένσταση πριν από την ουσία της προσφυγής.

Ο ισχυρισμός του δικηγόρου του Ενδιαφερόμενου Μέρους έχει αφηρητά το γεγονός ότι από την ημέρα πρόσληψης της Αιτήτριας την 1/6/84 μέχρι την ημέρα που ζητήθηκε η πλήρωση της θέσης στις 2/7/88 η Αιτήτρια απασχολείτο με την Υπηρεσία Τιμών και Προστασίας Καταναλωτών η οποία δεν έχει σχέση με την ανάπτυξη της βιομηχανίας, ώστε να μπορεί να λεχθεί ότι η Αιτήτρια απέκτησε την απαιτούμενη πενταετή πείρα στη διάρκεια και σαν αποτέλεσμα της υπηρεσίας της ως Λειτουργού Βιομηχανίας. Θα πρέπει επί του προκειμένου να τονίσω ότι οι έννοιες των λέξεων "πείρα" και "υπηρεσία" δεν είναι ταυτόσημες. Πείρα πάνω σε συγκεκριμένο θέμα μπορεί να αποκτηθεί με διάφορους τρόπους και εκτός της Κυβερνητικής Υπηρεσίας. Ούτε η Τμηματική Επιτροπή ούτε η Ε.Δ.Υ. δεν ενήργησε κάτω από το κράτος πλάνης στο υπό εξέταση θέμα. Τουναντίον, όπως προκύπτει από τα πρακτικά που τηρήθηκαν στις συνεδρίες τους, τόσο η Τμηματική Επιτροπή όσο και η Ε.Δ.Υ. προσήγγισαν το θέμα κατά πόσον η Αιτήτρια είχε την απαιτούμενη πενταετή πείρα ή όχι με αναφορά όχι στην υπηρεσία της στο Τμήμα αλλά στο μεταπτυχιακό της δίπλωμα και στην πείρα της στην ανάπτυξη της βιομηχανίας στον ιδιωτικό τομέα. Τα αρμόδια όργανα στην παρούσα περίπτωση έδωσαν τη δική τους ερμηνεία και ακολούθως εφάρμοσαν τη σχετική πρόνοια του Σχεδίου υπηρεσίας στα ιδιαίτερα περιστατικά της Αιτήτριας κατά τρόπο που ήταν κατά τη γνώμη μου λογικά επιτρεπτός, χωρίς να υπερβαίνουν τα ακραία όρια που καθορίζει το Σχέδιο. Ο τρόπος ενέργειάς τους νομιμοποιείται από τη νομο-

λογία*. Το Ενδιαφερόμενο Μέρος δεν έχει στοιχειοθετήσει την απαίτηση του για δικαστική επέμβαση επί του προκειμένου και η προδικαστική ένστασή του, ως εκ τούτου, απορρίπτεται.

Αναφορικά με την ουσία της προσφυγής, όπως προκύπτει από τις αγορεύσεις του δικηγόρου της Αιτήτριας, οι επί μέρους εισηγήσεις του μπορούν να συνοψιστούν ως εξής: Τόσο η σύσταση του Ενδιαφερόμενου Μέρους από το Διευθυντή όσο και η τελική επιλογή του για προαγωγή από την Ε.Δ.Υ. ήταν αποτέλεσμα πλάνης περί τα πράγματα και ελλειπούς έρευνας. Αυτό αποδεικνύεται, κατά τον κ. Αγγελίδη, από απλή σύγκριση των στοιχείων των φακέλων της Αιτήτριας και του Ενδιαφερόμενου Μέρους που σχετίζονται με τα τρία νομοθετημένα κριτήρια της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας, η ορθή συνεκτίμηση των οποίων δείχνει καταφανή υπεροχή της Αιτήτριας έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους. Θα εξετάσω πρώτα τον ισχυρισμό της Αιτήτριας αναφορικά με τα στοιχεία που σχετίζονται με το καθένα από τα τρία κριτήρια χωριστά.

Αναφορικά με την αξία, ο ισχυρισμός της Αιτήτριας είναι ότι υπερέχει γιατί παρά το γεγονός ότι τόσο η ίδια όσο και το Ενδιαφερόμενο Μέρος έχουν αξιολογηθεί ως Εξάιρετοι στις Εμπιστευτικές τους Εκθέσεις των τελευταίων τριών χρόνων, η ίδια υπερέχει στην επί μέρους βαθμολογία. Η εικόνα των Εμπιστευτικών Εκθέσεων είναι η εξής:

<u>Έτος</u>	<u>Αιτήτρια</u>	<u>Ενδιαφερόμενο Μέρος</u>	
1986	"Ε" (8-4-0)	"Ε" (8-3-0) (1 δεν εφαρμόζεται)	
1987	"Ε" (9-3-0)	"Ε" (8-4-0)	30
1988	"Ε" (11-1-0)	"Ε" (10-2-0)	

Η Αιτήτρια έχει πράγματι ελαφρώς καλύτερη επί μέρους βαθμολογία. Σύμφωνα όμως με τη νομολογία, για τους σκοπούς διακρίβωσης της αξίας των υποψηφίων, σημασία έχει η γενική και όχι η επί μέρους βαθμολογία. Παραθέτω ενδεικτικά το πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Δημοκρατία v. Νίκου Ρούσου** (1987) 3 Α.Α.Δ. 1217, σελ. 1224:

"Firstly, we should stress that what really matters is the general picture presented by the overall grade in the report, on the basis

* Ενδεικτικά αναφέρω την υπόθεση **Lewis v. Δημοκρατίας** (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1253.

of the aggregate effect of the evaluations of a public officer regarding particular rateable items, and not the arithmetical formula of how many times as regards such items a candidate had been rated as 'excellent' or 'very good', or 'good' etc.

5

In other words, if there are being compared the confidential reports regarding two public officers for the same year and the overall grade for that year for both of them is 'excellent' we do not think much weight should be attached to whether this overall grade of 'excellent' in respect of one of them has been reached through his having more 'excellent' than 'very good' in relation to particular rateable items as compared to the other public officer who has, also, an overall grade of 'excellent' but with less "excellent" and more 'very good' ratings as regards particular items. Because it must not be lost sight of that it is dangerous to embark on these numerical comparisons independently of the nature of the items in respect of which an officer is rated as 'excellent' or 'very good' since such items do differ in significance depending on the qualities to which they relate."

20

Επεται ότι όσον αφορά την αξία τους μέσω των Εμπιστευτικών Εκθέσεων η Αιτήτρια και το Ενδιαφερόμενο Μέρος είναι περίπου ίσοι.

25

Ο κυριότερος λόγος που επικαλείται η Αιτήτρια για την ακύρωση της επίδικης απόφασης είναι ότι τόσο ο Γενικός Διευθυντής όσο και η ΕΔΥ που υιοθέτησε αβασάνιστα τη σύστασή του, δεν έλαβαν επαρκώς υπόψη τους την καταφανή υπεροχή της Αιτήτριας έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους αναφορικά με τα προσόντα τους. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία των φακέλων, ενώ η Αιτήτρια κατέχει πανεπιστημιακό δίπλωμα στα Οικονομικά και μεταπτυχιακό δίπλωμα (Master) επίσης στα Οικονομικά, το Ενδιαφερόμενο Μέρος δεν έχει πανεπιστημιακό δίπλωμα, είναι όμως κάτοχος του H.N.D. (Higher National Diploma in Mathematics, Statistics and Computing), παρακολούθησε δε ειδικές σειρές μαθημάτων στο εξωτερικό και στην Κύπρο, σύντομης διάρκειας, συναφών με τα καθήκοντα όπως καθορίζονται στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης.

30

35

Το Σχέδιο Υπηρεσίας της Θέσης Λειτουργού Βιομηχανίας Α απαιτεί τα εξής προσόντα:

40

"Πενταετής τουλάχιστο πείρα σε θέματα αφορώντα στην ανάπτυξη της βιομηχανίας από την οποία τριετής τουλάχιστον υπηρεσία στη θέση Λειτουργού Βιομηχανίας/Βιομηχα-

νικού Λειτουργού/Βιομηχανικού Λειτουργού (Βιομηχανικές Περιοχές και Ελεύθερες Ζώνες)."

Προκύπτει από το πιο πάνω κείμενο ότι τα ακαδημαϊκά προσόντα της Αιτήτριας δεν περιλαμβάνονται στα προσόντα που καθορίζει το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης ούτε και αποτελούν πλεονέκτημα σύμφωνα με αυτό. Προσόντα αυτού του είδους συνεκτιμούνται, βέβαια, στην αξιολόγηση του υποψήφιου που τα κατέχει. Το ερώτημα όμως που προκύπτει είναι κατά πόσο το διορίζον όργανο θα πρέπει να αποδώσει σ' αυτά μεγάλη ή μικρή μόνο βαρύτητα. Η νομολογία μας έχει ήδη απαντήσει στο ερωτήμα αυτό με αρκετή συνέπεια, κατά τη γνώμη μου, παρά το γεγονός ότι σε μερικές περιπτώσεις ο τρόπος εφαρμογής των αρχών που έχει καθιερώσει δυνατό να επιτρέψει την προβολή αντιμαχόμενων επιχειρημάτων. Αν επρόκειτο να συνοψίσω τις αρχές που έχουν καθιερωθεί θα έλεγα τα εξής: Η κατοχή από ένα υποψήφιο ακαδημαϊκών προσόντων πέραν εκείνων που απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας και τα οποία δεν αποτελούν πλεονέκτημα σύμφωνα με αυτό, είναι κάτι που δεν πρέπει να αγνοείται γιατί αποτελούν ένα από τα στοιχεία που συνεκτιμούνται για την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου. Τέτοια προσόντα ασφαλώς δεν αποτελούν αφ' εαυτών έκδηλη υπεροχή με τη γνωστή έννοια που η νομολογία έχει προσδώσει στη φράση αυτή. Εφόσο αποτελούν στοιχείο που πρέπει να συνεκτιμηθεί, θα πρέπει να έχει αφ' εαυτού κάποια βαρύτητα. Κατά κανόνα η βαρύτητα αυτή δεν είναι μεγάλη. Μπορεί να είναι ακόμα και ασήμαντη. Αυτό ισχύει στις περιπτώσεις που τα ακαδημαϊκά αυτά προσόντα είτε δεν έχουν καμιά απολύτως σχέση με τα καθήκοντα και τις ευθύνες της υπό πλήρωση θέσης, είτε έχουν μικρή μόνο σχέση με αυτά. Η βαρύτητα τους μεγαλώνει ανάλογα με την έκταση της συνάφειας τους με τα καθήκοντα της θέσης. Τότε μόνο αποτελούν ένδειξη της ικανότητας του κατόχου τους να εκτελέσει τα καθήκοντα που απαιτεί η θέση με τρόπο επιστημονικό και πιο ικανοποιητικό προς όφελος της Υπηρεσίας του και του κοινού γενικότερα. Εναπόκειται στο όργανο που είναι επιφορτισμένο με την πλήρωση της κενής θέσης να προσδώσει στην κάθε περίπτωση τη βαρύτητα που το ίδιο θεωρεί δικαιολογημένη στο καθένα από τα στοιχεία που συνεκτιμά για σκοπούς αξιολόγησης και σύγκρισης των υποψηφίων και εφόσο δεν υπερβαίνει τα ακραία όρια της διακριτικής ευχέρειας επί του προκειμένου, το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει έστω και αν η δική του εκτίμηση θα ήταν διαφορετική. Οι αρχές που έχω συνοψίσει πιο πάνω πηγάζουν από την εξέταση αριθμού αυθεντιών περιλαμβανομένων των υποθέσεων *Χατζηγιώαννου ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1041, *Παπαδόπουλος ν. Ε.Δ.Υ.* (1985) 3 Α.Α.Δ. 405, *Χ' Ρούσου ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2123 και *Μίχης Ζαπίτης και Άλλος ν.*

Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098.

5 Εκ μέρους της Αιτήτριας ο κ. Αγγελίδης ισχυρίστηκε ότι τόσο ο Γενικός Διευθυντής όσο και η Ε.Δ.Υ. είχαν υποχρέωση να προσδώσουν στα πανεπιστημιακά διπλώματα της Αιτήτριας μεγάλη βαρύτητα γιατί έχουν στενή συνάφεια με τα καθήκοντα και τις ευθύνες της θέσης, πράγμα που η Ε.Δ.Υ. και το Ενδιαφερόμενο Μέρος αρνούνται. Η εκδοχή των τελευταίων είναι ότι τα ακαδημαϊκά προσόντα της Αιτήτριας μικρή μόνο συνάφεια έχουν με τα καθήκοντα και τις ευθύνες της θέσης και τόσο ο Γενικός Διευθυντής όσο και η Ε.Δ.Υ. έχουν προσδώσει σ' αυτά τη δέουσα βαρύτητα. Κατά πόσο τα συγκεκριμένα ακαδημαϊκά προσόντα έχουν μεγάλη ή μικρή συνάφεια με τα καθήκοντα της θέσης είναι θέμα πραγματικό. Η ορθή απάντηση στο ερώτημα αυτό απαιτεί εξειδικευμένη γνώση. Δεν περιλαμβάνεται στα θέματα για τα οποία το Δικαστήριο έχει Δικαστική γνώση. Ο διάδικος ο οποίος είχε το βάρος της απόδειξης, όφειλε να είχε προσάξει μαρτυρία για να αποδείξει τους ισχυρισμούς του. Το τεκμήριο της νομιμότητας ενεργεί υπέρ της Ε.Δ.Υ. και της προσβαλλόμενης απόφασης. Η Αιτήτρια είναι ο διάδικος που θα έπρεπε να αποδείξει ότι τα ακαδημαϊκά προσόντα της έχουν άμεση συνάφεια με τα καθήκοντα της θέσης εφόσον ο ισχυρισμός της αυτός είχε αμφισβητηθεί από τους αντίδικους της και εφόσον σ' αυτόν είχε στηρίξει τον ισχυρισμό της ότι η ΕΔΥ δεν έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στα προσόντα της.

25 Προκύπτει από όσα έχω αναφέρει πιο πάνω ότι η υπεροχή της Αιτήτριας σε ακαδημαϊκά προσόντα έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους δεν έχει τη μεγάλη βαρύτητα που προσδίδει σ' αυτή ο δικηγόρος της και ότι δεν έχει αποδειχθεί ότι είτε ο Γενικός Διευθυντής, με την υποβολή της σύστασής του, είτε η Ε.Δ.Υ., με την επιλογή του Ενδιαφερόμενου Μέρους, δεν έχουν λάβει επαρκώς υπόψη τους τα προσόντα της.

35 Αναφορικά με το κριτήριο της αρχαιότητας η Αιτήτρια παραδέχεται ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος υπερέχει έναντι της σε αρχαιότητα η οποία όμως είναι μικρής μόνο σημασίας εφόσον, όπως λέγει, περιορίζεται χρονικά σε περίοδο επτά μόνο μηνών. Δε συμφωνώ ότι η αρχαιότητα του Ενδιαφερόμενου Μέρους υπολογίζεται χρονικά σε επτά μόνο μήνες, δηλαδή από 1/11/83 που είναι η ημερομηνία διορισμού του στη μόνιμη θέση Λειτουργού Βιομηχανίας μέχρι 1/6/84 που είναι η ημερομηνία διορισμού της Αιτήτριας στην ίδια θέση.

Κατά τον ουσιώδη χρόνο η Αιτήτρια και το Ενδιαφερόμενο

Μέρος κατείχαν την ίδια θέση. Η αρχαιότητά τους επομένως, υπολογίζεται από το χρόνο διορισμού ή προαγωγής τους στη θέση αυτή σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 46(1) του Νόμου αρ. 33 του 1967 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 5 του Νόμου αρ. 10 του 1983, το οποίο προνοεί το εξής:

5

"46(1) Η αρχαιότης μεταξύ υπαλλήλων κατεχόντων την αυτήν μόνιμον ή προσωρινήν θέσιν ή τάξιν της αυτής θέσεως, είτε μονίμως είτε προσωρινώς είτε από μηνός εις μήνα είτε επί αποσπάσει, είτε επί συμβάσει, κρίνεται βάσει της ημερομηνίας της ισχύος του διορισμού, της προαγωγής ή αποσπασείως των εις την συγκεκριμένην θέσιν ή τάξιν, αναλόγως της περιπτώσεως, ανεξαρτήτως του τρόπου κατοχής αυτής."

10

Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, το Ενδιαφερόμενο Μέρος κατείχε από 1/12/78 την προσωρινή θέση Βοηθού Βιομηχανικού Λειτουργού της οποίας ο τίτλος αντικαταστάθηκε από 1/1/80 με τον τίτλο Λειτουργός Βιομηχανίας βάσει του διατάγματος Κ.Δ.Π. 354/80 που εκδόθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο κάτω από το άρθρο 3 του περί Αλλαγής Τίτλων Νόμου και δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Παρ. 111(ι) στις 12/12/80. Εφόσο με βάση την πιο πάνω νομοθετική πρόνοια του άρθρου 46(1) που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης, δεν έχει σημασία αν η θέση κατέχεται μόνιμα ή προσωρινά, η αρχαιότητα του Ενδιαφερόμενου Μέρους υπολογίζεται με αφετηρία την 1η Δεκεμβρίου 1978 και όχι την 1η Ιανουαρίου 1980 που μετονομάστηκε ο τίτλος της θέσης ή την 1η Νοεμβρίου 1983 που το Ενδιαφερόμενο Μέρος διορίστηκε στην ίδια θέση πάνω σε μόνιμη βάση. Επεται ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος έχει υπερωλολόγισμα υπηρεσίας σε σύγκριση με την Αιτήτρια και υπερέχει έναντι της σε αρχαιότητα κατά 51/2 περίπου χρόνια, πράγμα που καθιστά την υπεροχή του αυτή ουσιαστική και όχι ασήμαντη όπως ισχυρίζεται ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Αιτήτριας.

15

20

25

30

Λαμβανομένων υπόψη όλων των πιο πάνω παρατηρήσεων, συμπερασμάτων και σχολίων, η εισήγηση του κ. Αγγελίδη ότι η σύσταση του Ενδιαφερόμενου Μέρους από το Γενικό Διευθυντή δεν συνάδει με το περιεχόμενο των φακέλων και επομένως η αποδοχή της από την ΕΔΥ καθιστά την επίδικη απόφαση ακυρώσιμη, δεν ευσταθεί.

35

40

Η παρούσα υπόθεση θα πρέπει να κριθεί με βάση τις αρχές που έχουν καθορισθεί στις υποθέσεις *Χατζησάββας ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 76, *Χατζηγιώαννου ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω) και

Μιχαηλίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 2170 και στην απόφαση της Ολομέλειας **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318 στην οποία έχουν συνοψισθεί ως εξής:

5

"1. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή.

10

2. Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση, αναφορικά με την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου για προαγωγή ή διορισμό με την κρίση του αρμοδίου οργάνου.

15

(Βλ. μεταξύ άλλων, **Alexandros Christou and Others and The Republic (Public Service Commission)** 4 R.S.C.C. 1, σελ. 6· **Charalambos Georghiadis and Another v. Republic (Public Service Commission)** (1970) 3 C.L.R. 257, στη σελ. 268· **Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)** (1976) 3 C.L.R. 74, σελ. 82· **Piperi and Others v. Republic** (ανωτέρω)· **Republic v. Zachariades** (1986) 3 C.L.R. 852).

20

Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εκτός εάν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψήφιου που διορίστηκε ή προαχθήκε (**Niki Michael (No.1) v. Republic (Public Service Commission)** (1975) 3 C.L.R. 136· **Evgeniou v. Republic** (1979) 3 C.L.R. 239· **Hadjiloannou v. Republic** (1983) 3 C.L.R. 1041)".

25

Εφαρμόζοντας τις πιο πάνω αρχές στα δεδομένα της παρούσας υπόθεσης έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Αιτήτρια, που δίκαια χαρακτηρίστηκε από το Γενικό Διευθυντή ως εξ ίσου καλή Λειτουργός με το Ενδιαφερόμενο Μέρος, απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντί του με την έννοια που έχει δοθεί στη φράση αυτή από τη νομολογία. Η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή.

30

Από τις πιο πάνω διαπιστώσεις μου προκύπτει ότι η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, η δε προαγωγή του Ενδιαφερόμενου Μέρους στη θέση Λειτουργού Βιομηχανίας Α (Τακτικός Προϋπολογισμός), Υπηρεσίες Εμπορίου και Βιομηχανίας, επικυρώνεται. Δεν εκδίδεται όμως οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.